

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní Mgr. Monikou Oliveriusovou ve věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Šmucrem
sídlem V Malé Doubravce 1242/27, 312 00 Plzeň

proti
žalované: CHRYSBERON a.s., IČO 28442971
sídlem Ovocný trh 572/11, 110 00 Praha 1
zastoupena advokátem Mgr. Pavlem Vraným
sídlem Šmilovského 1264/5, 120 00 Praha 2

žaloba o určení originárního nabyvatele vlastnického práva

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal, že byl v období od 22. srpna 2012 do 15. února 2016 původním nabyvatelem vlastnického práva k vodnímu dílu pod názvem „Beroun-Závodí-[redacted] – Technická a dopravní infrastruktura – vodovod a jednotná kanalizace“ – 1 etapa na pozemcích v katastrálním území Beroun, představujícímu jednotnou kanalizaci o celkové délce 657 m, obsahující kanalizační stoku A, materiál PP, profil 300 mm, délka 475,70 m, souřadnice X,Y začátek - 1053049.500 a -768282.303, souřadnice X,Y konec -1052877.468 a -768307.944, kanalizační stoku B, materiál PP, profil 300 mm, délka 46.70 m, souřadnice X,Y začátek - 1052868.385 a -768436.411, souřadnice X,Y konec -1052874.222 a -768482.695,

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Roztočilová.

kanalizační stoku C, materiál PP, profil 300 mm, délka 134,60 m, souřadnice X,Y začátek - 1053049.500 a -768282.303, souřadnice X,Y konec -1052971.908 a -768386.479,

a

vodovod o celkové délce 757,4 m obsahující

vodovodní řad A, materiál PE, profil 110 mm, délka 576,6 m, souřadnice X,Y začátek - 1052818.646 a -768326.601, souřadnice X,Y konec -1053070.297 a -768310.529,

vodovodní řad B, materiál PE, profil 90 mm, délka 45,3 m, souřadnice X,Y začátek - 1052869.470 a -768437.307, souřadnice X,Y konec -1052875.158 a -768482.206,

vodovodní řad C, materiál PE, profil 90 mm, délka 135,5 m souřadnice X,Y začátek - 1053049.164 a -768283.660, souřadnice X,Y konec -1052971-594 a -768388.421,

a dále, že byl v období od 22. srpna 2012 do 26. listopadu 2015 původním nabyvatelem vlastnického práva k 32 vodovodním přípojkám včetně vodoměrných šachet s vystrojením zemními soupravami a 32 kanalizačním přípojkám včetně revizních šachet umístěných jednotlivě na pozemcích takto:

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] v katastrálním území Beroun,

a dále, že byl v období od 22. 8. 2012 do 15. 2. 2016 původním nabyvatelem vlastnického práva k vodnímu dílu pod názvem „Beroun-Závodí-[REDACTED] – Technická a dopravní infrastruktura – vodovod a jednotná kanalizace“ – 2. etapa na pozemcích v katastrálním území Beroun, představujícímu jednotnou kanalizaci o celkové délce 256,60 m obsahující kanalizační stoku A, materiál PP, profil 400 mm, délka 256,60 m, souřadnice X,Y začátek -1053234.524 a -768350.414, souřadnice X,Y konec - 1053049.50 a -768282.303, a vodovod o celkové délce 192,6m obsahující vodní řad – výměna eternitového potrubí, materiál PE, profil 110 mm, délka 192,6 m, souřadnice X,Y začátek -1053070.297 a -768310.529, souřadnice X,Y konec -1053216.902 a -768330.336.

se zamítá.

- II. Žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení ve výši 11 215,09 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalovaného Mgr. Pavla Vraného, advokáta se sídlem Šmilovského 1264/5, Praha 2.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Roztočilová.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal určení, že je nejpozději od 22. srpna 2012 originárním nabyvatelem vlastnického práva k: a) vodnímu dílu pod názvem „Beroun-Závodí- [REDACTED] – Technická a dopravní infrastruktura – vodovod a jednotná kanalizace“ – 1. etapa na pozemcích v katastrálním území Beroun, představujícímu jednotnou kanalizaci o celkové délce 657 m, obsahující kanalizační stoku A, materiál PP, profil 300 mm, délka 475,70 m, souřadnice X,Y začátek -1053049.500 a -768282.303, souřadnice X,Y konec -1052877.468 a -768307.944, kanalizační stoku B, materiál PP, profil 300 mm, délka 46,70 m, souřadnice X,Y začátek -1052868.385 a -768436.411, souřadnice X,Y konec -1052874.222 a -768482.695, kanalizační stoku C, materiál PP, profil 300 mm, délka 134,60 m, souřadnice X,Y začátek -1053049.500 a -768282.303, souřadnice X,Y konec -1052971.908 a -768386.479; a vodovod o celkové délce 757,4 m obsahující vodovodní řad A, materiál PE, profil 110 mm, délka 576,6 m, souřadnice X,Y začátek -1052818.646 a -768326.601, souřadnice X,Y konec -1053070.297 a -768310.529, vodovodní řad B, materiál PE, profil 90 mm, délka 45,3 m, souřadnice X,Y začátek -1052869.470 a -768437.307, souřadnice X,Y konec -1052875.158 a -768482.206, vodovodní řad C, materiál PE, profil 90 mm, délka 135,5 m souřadnice X,Y začátek -1053049.164 a -768283.660, souřadnice X,Y konec -1052971-594 a -768386.421; (dále jen „1. etapa“) včetně 32 vodovodních přípojek včetně vodoměrných šachet s vystrojením zemními soupravami a 32 kanalizačních přípojek včetně revizních šachet umístěných jednotlivě na pozemcích takto: (1)

[REDACTED] v katastrálním území Beroun (dále jen „přípojky“), a b) vodnímu dílu pod názvem „Beroun-Závodí- [REDACTED] – Technická a dopravní infrastruktura – vodovod a jednotná kanalizace“ – 2. etapa na pozemcích v katastrálním území Beroun, představujícímu jednotnou kanalizaci o celkové délce 256,60 m obsahující kanalizační stoku A, materiál PP, profil 400 mm, délka 256,60 m, souřadnice X,Y začátek -1053234.524 a -768350.414, souřadnice X,Y konec -1053049.50 a -768282.303, a vodovod o celkové délce 192,6m obsahující vodní řad – výměna eternitového potrubí, materiál PE, profil 110 mm, délka 192,6 m, souřadnice X,Y začátek -1053070.297 a -768310.529, souřadnice X,Y konec -1053216.902 a -768330.336 (dále jen „2. etapa“).

Uvedl, že rozhodnutím Městského úřadu Beroun ze dne 2.11.2011, č.j. 57522/2011/ŽP-VOD/Li mu bylo uděleno stavební povolení k provedení stavby vodního díla 1. etapy. Stavby kanalizačních a vodovodních přípojek nebyly součástí tohoto povolení, jelikož tyto nevyžadovaly stavební povolení, ani ohlášení stavebnímu úřadu. S přípojkami jako součástmi uvedené kanalizace a vodovodu bylo počítáno v rámci rozhodnutí o umístění stavby vydaném Městským úřadem Beroun dne 27.7.2011, č.j. MBE 43756/2011/VÝST-Sm. Dále rozhodnutím Městského úřadu Beroun ze dne 28.5.2012, č.j. MBE/22964/2012/ŽP-LiB mu bylo uděleno stavební povolení k provedení stavby vodního díla 2. etapy. K provedení staveb 1. a 2. etapy uzavřel žalobce jako objednatel dne 27.10.2011 se společností AUTODOPRAVA CHALUPECKÝ s.r.o., IČO 271 13 752, jako zhotovitelem smlouvu o dílo. Smlouvou se zhotovitel zavázal začít provádět dílo nejpozději 1.4.2012 a toto zhotovené předat žalobci do 120 kalendářních dnů. Smlouva neobsahovala ujednání o vlastnickém právu zhotovitele ke

zhotovovanému dílu. Pozemky, na nichž mělo být dílo zhotoveno, byly z části ve vlastnictví žalobce a z části se jednalo o pozemky, které pro uvedené dílo žalobce opatřil. Podle smlouvy o dílo a stavebních deníků byly stavby 1. a 2. etapy dokončeny 15.8.2012. Podle prohlášení stavebního dozoru společnosti ROKEMONT s.r.o. ze dne 15.1.2016 byly stavby zcela zhotoveny ke dni 22.8.2012, což se týkalo i stavby 32 vodovodních přípojek, včetně revizních šachet s vystrojením zemními soupravami 32 kanalizačních přípojek včetně revizních šachet. Vzhledem k tomu, že žalobce byl v době zhotovení staveb vlastníkem, respektive opatrovatelem pozemků, na nichž se stavby zhotovily, stal se tak dle § 542 obchodního zákoníku originárním nabyvatelem všech těchto staveb. Kupní smlouvou ze dne 23.8.2012 prodal žalobce pozemky 1. a 2. etapy žalovanému. V té době existující, nikoliv však vzniknuvší stavby vodovodů a kanalizací etapy 1. a 2. kupní smlouvou převedeny nebyly, neboť se nejednalo o věci v právním slova smyslu. Přípojky netvořily dle § 121 odst. 1 občanského zákoníku účinného do 31.12.2013 příslušenství, se kterými by jinak byly dle čl. II kupní smlouvy žalobcem žalovanému prodány. Přípojky byly součástí stavby vodovodního díla 1. etapy jakožto jednotné věci, a proto nemohly zároveň tvořit příslušenství pozemků, ledaže by tak jejich vlastník určil, k čemuž nedošlo. Stavby přípojek tak zůstaly ve vlastnictví žalobce. Žalobce všechny uvedené přípojky prodal společnosti ROKEMONT s.r.o. kupní smlouvou uzavřenou dne 26.11.2015. Stavbu vodovodního díla 1. etapa prodal žalobce kupní smlouvou uzavřenou dne 15.2.2016 společností ROKEMONT s.r.o. U zdejšího soudu je vedeno společností ROKEMONT s.r.o. proti žalovanému řízení o určení vlastnického práva k těmto stavbám pod sp.zn. 5 C 28/2016. Stavbu vodovodního díla 2. etapy prodal žalobce kupní smlouvou uzavřenou dne 15.2.2016 společností S T A Z co., s.r.o., IČO 616 80 907. U zdejšího soudu je vedeno společností S T A Z co., s.r.o. proti žalovanému řízení o určení vlastnického práva k těmto stavbám pod sp.zn. 4 C 46/2016. V obou řízeních žalovaný argumentuje tvrzením, že originárně (nikoliv od žalobce) nabyl vlastnické právo ke všem uvedeným stavbám až v době po 22.8.2012. Pokud žaloby společností ROKEMONT a S T A Z budou pravomocně zamítnuty pro neprokázání nabytí vlastnického práva k uvedeným stavbám, založí taková skutečnost neplatnost kupních smluv a tím i právo těchto společností vůči žalobci, aby jim vydal, oč se neplatnými kunímu smlouvami obohatil a nahradil škody, které jim vznikly z jednání, v nichž vystupovaly v přesvědčení o svém vlastnickém právu. Žalobce má při vědomí tohoto nepříznivého následku a v zájmu jeho odvrácení naléhavý právní zájem na určení, že to je právě on, kdo je originárním nabyvatelem všech uvedených staveb. Všechny tyto stavby, jakožto věci v právním smyslu, nabyly do svého vlastnictví nejpozději dne 22.8.2012 (tj. nejzazší datum vzniku těchto staveb jakožto věci v právním smyslu).

2. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout. Uvedla, že žalobce nemá naléhavý právní zájem na vydání požadovaného rozsudku na určení dle § 80 o.s.ř. Dále, že žalobce se žalobou domáhá pouze určení toho, zda nastala právní skutečnost nabytí vlastnictví žalobcem v roce 2012, což podle ustálené judikatury není přípustné. Pakliže předmětem určovací žaloby nemůže být určení neplatnosti právního jednání, tím spíše nemůže být předmětem určení, že se v minulosti stal vlastníkem věci tedy, zda nastala určitá sporná skutečnost. Pokud by soud určil, že žalobce byl v minulosti originárním nabyvatelem staveb, šlo by o určení konkrétní právní skutečnosti, aniž by z takového rozsudku samo o sobě vyplývalo potvrzení určitého práva či právního vztahu k věci. Takováto otázka je pouze předběžnou otázkou pro posouzení existence jiného existujícího právního vztahu.
3. Soud zkonstatoval, že ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. 4 C 46/2016 žaluje společnost S T A Z co., s.r.o. žalovanou společností CHRYSBERON a.s. o určení vlastnického práva k vodovodu a kanalizaci 2. etapy. Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 7.8.2018, č.j. 4 C 46/2016-263, kterým bylo určeno, že vlastníkem je žalovaná. Ve věci bylo podáno odvolání, přičemž jednání je nařízeno na den 16.10.2019. Ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. 5 C 28/2016 žaluje společnost ROKEMONT s.r.o. žalovanou společností

CHRYSEBERON a.s. o určení vlastnického práva k vodovodu a kanalizaci 1. etapy. Ve věci doposud nebylo rozhodnuto. Jednání je nařízeno na 4.9.2019.

4. Při jednání dne 25.6.2019 žalobce k výzvě soudu konkretizoval petit žaloby a sdělil, že se domáhá určení svého původního vlastnického práva za období od 22.8.2012 do 15.2.2016 pokud jde o vodní dílo 1. etapy, za období od 22.8.2012 do 26.11.2015 pokud jde o přípojky a za období od 22.8.2012 do 15.2.2016 pokud jde o vodní dílo 2. etapy. Datum 15.2.2016 odpovídá datu uzavření kupní smlouvy mezi žalobcem a společností ROKEMONT o převedení staveb 1. etapy, datum 26.11.2015 odpovídá dni podpisu kupní smlouvy týkající se přípojek, datum 15.2.2016 odpovídá datu uzavření kupní smlouvy mezi žalobcem a společností S T A Z co o převedení staveb 2. etapy. Soud konkretizaci petitu žaloby posoudil jako jeho upřesnění, nikoliv jako změnu žaloby, neboť žalobce konkretizací petitu zesouladnil svá žalobní tvrzení s navrhovaným petitem. Žalobce uvedl, že se nedomáhá určení vlastnického práva od 22.8.2012 doposud, jak plynulo z původního petitu žaloby, nýbrž se domáhá vlastnického práva k danému časovému období v minulosti, neboť nyní již vlastníkem není, když veškeré stavby a přípojky prodal shora specifikovanými kupními smlouvami třetím osobám.
5. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jedná o určovací žalobu, soud se nejprve zabýval splněním nezbytné podmínky přípustnosti určovací žaloby dle § 80 o.s.ř. tedy, zda je na požadovaném určení naléhavý právní zájem. Dle konstantní judikatury se jedná o naléhavý právní zájem v případě, že by bez soudem vysloveného určení, že právní vztah nebo právo existuje, bylo buď ohroženo právo žalobce, nebo by se jeho právní postavení stalo nejistým. Při jednání byl žalobce poučen dle § 118a odst. 1 o.s.ř. k doplnění tvrzení naléhavého právního zájmu na požadovaném určení ve smyslu § 80 o.s.ř., neboť soud v jeho dosavadním tvrzení naléhavý právní zájem nespatořoval. Žalobci nebyla poskytnuta jím požadovaná lhůta k doplnění, neboť tvrzení, které měl doplnit, je obsahovou náležitostí žaloby na určení a žalobce o své povinnosti tvrzení této skutečnosti věděl, nejednalo se tedy o novou skutečnost, kterou mu soud sdělil a k níž by potřeboval lhůtu k vyjádření. Nadále se však omezil na svá předchozí tvrzení o naléhavém právním zájmu tedy, že tento spatřuje v hrozbě následků, pakliže by v řízeních vedených u zdejšího soudu o určení vlastnického práva, byly společnosti, kterým stavby prodal, neúspěšné. Žalobce nechtěl určit, že je nyní vlastníkem staveb 1. etapy, přípojek, 2. etapy, nýbrž že byl jejich původním vlastníkem v minulosti. Na jeho straně tedy není žádné jeho existující právo ani právní vztah, bez jehož určení by bylo ohroženo právo žalobce nebo by se jeho postavení stalo nejisté (srov. „... u žalobce musí jít buď o právní vztah (právo) již existující nebo o takovou procesní, případně hmotněprávní situaci, v níž by objektivně v již existujícím právním vztahu mohl být ohrožen, případně pro své nejisté postavení by mohl být vystaven konkrétní újmě“ nález Ústavního soudu ČR ze dne 20. 6. 1995, sp.zn. III. ÚS 17/95). Případným rozhodnutím soudu by se jeho právní postavení nijak nezměnilo, nevzniklo by mu ani žádné další právo, ani by nedošlo k jakékoliv změně jeho právního vztahu, nedošlo by ani k zápisu do katastru nemovitostí. Nedošlo by tedy k žádnému projevu rozhodnutí v právním postavení žalobce. Naléhavý právní zájem je dán pouze tehdy, pokud je požadované určení způsobí odstranění stav právní nejistoty žalobce nebo ohrožení jeho práva. U žalobce se nejedná o žádný stav právní nejistoty, a pokud jde o případné ohrožení jeho práva, k tomuto ke dni vydání rozhodnutí nedošlo. Žalobce netvrdil, že existuje důvodná obava natož reálné ohrožení, že na něm budou společnosti ROKEMONT s.r.o. a S T A Z co., s.r.o. požadovat náhradu škody v případě jejich neúspěchu v řízeních. Jedná se pouze o žalobcovu domněnku, že se tak může v budoucnu stát. Ani v jedné věci nebylo pravomocně rozhodnuto a žalobce tedy pouze předjíhá výsledek řízení a následně předjíhá postup obou společností. Nadto otázka historického vlastnictví bude řešena jako otázka předběžná v případném řízení o náhradu škody a jakékoliv určení v nyní projednávané věci nemůže mít pro žalobce jiný význam, než právě pro řízení o náhradě škody, u kterého nelze předjímat na to, zda bude vůbec probíhat.

Soud rozhoduje podle stavu ke dni vyhlášení rozhodnutí, přičemž k tomuto dni nebylo ani jedno z vedených řízení pravomocně skončeno. Žalobcem tvrzené ohrožení žalobou o náhradu škody tedy není aktuální a z ničeho nevyplývá, že by k těmto žalobám mělo dojít. Nadto žalobce ke dni rozhodnutí, jak už bylo řečeno, nemá žádné aktuálně existující právo či právní vztah, v němž by mohl být ohrožen ani mu žádné právo rozhodnutím nemůže vzniknout. Právní teorie zastává názor, že pro podání určovací žaloby musí právní vztah nebo právo existovat jak v době zahájení řízení, tak v době vyhlášení rozsudku, k čemuž v daném případě nedošlo. Na základě shora uvedeného soud neshledal existenci naléhavého právního zájmu na požadovaném určení a žalobu zamítl (výrok I. tohoto rozsudku).

6. Soud se zabýval i otázkou případné překážky věci zahájené, případně rozhodnuté. Historická otázka vlastnického práva k předmětným stavbám byla, případně bude řešena, jako otázka předběžná v obou řízeních vedených u zdejšího soudu. Vzhledem k tomu, že je v těchto řízeních posuzováno vlastnické právo nynější a ne historické, nepromítne se posouzení této předběžné otázky do výroku rozhodnutí, což by založilo její závaznost a následně jednu z uvedených překážek (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR 23.6.2009, sp. zn. 23 Cdo 1961/2009). Závazným bude pouze výrok těchto rozhodnutí, který nebude řešit konečným způsobem otázku vlastnictví staveb v době uplynulé resp. při vázanosti určujícím výrokem lze dospět k jiné historické posloupnosti vlastnického práva, než k jakému dospěl rozhodující soud při řešení této předběžné otázky. „Soud není vázán posouzením předběžné otázky pouze v odůvodnění rozhodnutí, aniž by posouzení této otázky bylo přímo předmětem sporu“ (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 11.6.2009, sp. zn. 23 Cdo 1454/2009). Soud tedy neměl za to, že by tato posouzení předběžných otázek zakládala jakoukoliv shora uvedenou překážku.
7. Soud ve věci neprovedl dokazování, neboť i kdyby se veškeré žalobcem tvrzené skutečnosti ukázaly jako pravdivé, neměl by na požadovaném určení naléhavý právní zájem a žaloba by nemohla být úspěšná.
8. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a přiznal žalované, která byla ve věci plně úspěšná, právo na náhradu nákladů řízení ve výši 11 215,09 Kč. Tyto náklady představuje odměna za zastupování advokátem ve výši 7 500 Kč dle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., (dále jen „vyhláška“) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky za 3 úkony právní služby po 2 500 Kč (převzetí a příprava věci, vyjádření ve věci samé ze dne 16.5.2019 a účast na jednání u soudu dne 25.6.2019), přičemž soud tarifní hodnotu určil dle ust. § 9 odst. 3 písm. a) vyhlášky ve výši 35 000 Kč; náhradu hotových výdajů ve výši 900 Kč za 3 úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 odst. 4 vyhlášky; cestovné ve výši 468,67 Kč za cestu Praha-Beroun a zpět, celkem 80 km (cesta osobním automobilem tov. zn. Volkswagen AG Passat, reg. zn. [redacted] se spotřebou 5,2 l na 100 km při průměrné ceně pohonných hmot 33,60 Kč/l se sazbou základní náhrady 4,10 Kč za km); náhradu za promeškaný čas podle § 14 odst. 1 a 3 vyhlášky, a to ve výši 400 Kč (cesta z Prahy do Berouna a zpět za 4 započaté půlhodiny po 100 Kč); a náhradu 21 % DPH ve výši 1 946,42 Kč, která patří k nákladům řízení podle ustanovení § 137 odst. 3 o. s. ř., neboť zástupce žalované, jakožto advokát, osvědčil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Zaplacení náhrady nákladů řízení soud žalobci uložil v třídní lhůtě podle § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř., k rukám zástupce žalované jako advokáta podle § 149 odst. 1 o. s. ř. (výrok pod bodem II. tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze se sídlem nám. Kinských 5, 150 75 Praha 5, prostřednictvím Okresního soudu v Berouně se sídlem Wagnerovo náměstí 1249, 266 47 Beroun, písemně ve dvojím vyhotovení.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze podat návrh na výkon tohoto rozhodnutí nebo na nařízení exekuce.

Beroun 25. června 2019

Mgr. Monika Oliveriusová v. r.
samosoudkyně